
Eva Marie Holmsen

MINNEORD

ANNE LARSEN

ANNE ALVIK

ANNE BERIT GUNBJØRUD

Eva ble født i Osnabrück i 1936. Året etter flyttet familien til Berlin, hvor faren fikk en jobb i landbruksdepartementet. Krigen endret alt. Faren ble sendt til fronten i 1939, mens broren ble evakuert til Polen i 1940 sammen med hele skoleklassen. I 1943, da krigshandlingene tilspisset seg, ble kvinner og barn i Berlin sendt til omkringliggende jordbruksområder hvor de ble tvangsinnkvartert. Det var stor matmangel. Krigsfanger deltok i gårdsarbeid hvor også barna måtte yte sitt. Krigssammenbruddet ble dramatisk, og Eva fikk sterke inntrykk og opplevelser. Moren, Eva og en yngre søster flyktet tilbake til et utbombet Berlin. Alle manglet bolig, men venner hjalp hverandre tross sult og nød. Først i 1947 lyktes det familien å komme seg tilbake til besteforeldre i Osnabrück. Familien ble samlet og livet kunne gå videre.

Eva tok artium i 1956 og startet på medisinstudiet samme år. Beslutningen om å bli lege hadde hun tatt sju år gammel, influert av krigsopplevelsene. Hun studerte i Berlin, Graz og Düsseldorf, hvor hun tok embetseksamen i 1961 med doktorgrad i psykiatri. I Graz traff hun Robert Sverdrup Holmsen, en norsk medisinerstudent. De giftet seg, og Eva kom til sitt nye fedreland, Norge.

Turnustjenesten ble gjennomført på Lovisenberg sykehus og i Aurskog distrikt. Robert spesialiserte seg i nevrologi, og Eva arbeidet som skole- og helsestasjonslege. De fikk etter hvert tre sønner.

Det ble samfunnsmedisin som ble Evas hovedarbeidsområde. Hun ble spesialist i samfunnsmedisin og master i helseadministrasjon. Videre var hun skoleoverlege og senere kommuneoverlege i Drammen. I 1989 ble hun assisterende fylkeslege i Akershus, noe hun var frem til hun ble pensjonist. Der ble hun en viktig samfunnsmedisinsk ressurs for etaten.

Engasjementet i samfunnsmedisin medførte flere verv, bl.a. som styremedlem i NIVA og medlem av forskningsetisk komité og Komité for geomedisin tilknyttet Det Norske Videnskaps-Akademi. Hun satt også i Helsedirektoratets rådgivende utvalg i samfunnsmedisin.

Som pensjonist arbeidet hun to år ved Bærum sykehus' kreftavdeling og Hospice Stabekk, hvor hun med sitt lyttende og taktfulle vesen vant fortrolighet og tillit.

Eva elsket klassisk musikk og sang i kor. Hun ledet en tysk samtalegruppe på Tåsen eldrecenter og var også sensor ved Det medisinske fakultet ved Universitetet i Oslo i flere år.

Eva hadde sterk integritet. Hun var humoristisk og varm, gjestfri og inkluderende.

Eva fikk et godt liv i Norge. Hun og Robert åpnet sitt hjem, og mange har gode minner fra innsiktsfulle og stimulerende samtaler og av stor raushet. Det er mange som nå føler et stort tap, men også stor takknemlighet. Tankene går til Robert, barn og barnebarn.

Publisert: 20. februar 2023. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.23.0055
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.